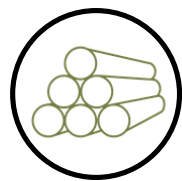

VERSIJA 1.0

ŠĶIEDRU PIESĀTINĀJUMA PUNKTS

Brīvā ūdens daudzums koksnē nav ierobežots, bet atkarīgs no vairākiem apstākļiem - cik ilgi koks gulējis ūdenī, kāds ir koksnes blīvums, cik lielas ir šūnu poras. Augošā kokā tas ir atkarīgs arī no vietas stumbrā, no gadalaika, no diennakts stundas un augšanas apstākļiem. Tas liecina par to, ka koksnē brīvā ūdens daudzums var būtiski svārstīties.

Saistītā ūdens daudzums koksnē arī ir mainīgs lielums, kas atkarīgs no parauga izžūšanas pakāpes jeb tā sausuma. Tas var svārstīties robežās no 1 % līdz maksimālam daudzumam, ko spēj sevī uzsūkt koksnes šūnapvalki. Šo daudzumu sauc par **šķiedru piesātinājumu punktu** vai par koksnes hidroskopiskuma robežu. Tas ir moments, kad saistītā ūdens daudzums koksnē ir sasniedzis savu maksimumu, šūnu apvalki ir pilnīgi piesātināti ar ūdeni un vairāk to

uzņemt nespēj, bet koksnes šūnu kapilāros brīvā ūdens nav vispār. Šķiedru piesātinājuma punkta mitrums dažādām koku sugām nedaudz atšķiras, tomēr vispārējā un vienkāršotā koksnes izziņas teorijā tiek pieņemts, ka tas ir 30 %.

Šim momentam koksnes izmantošanā un ekspluatācijā ir nozīmīga lom. Mainoties koksnes mitrumam robežās no 30% -0%, patstāvīgi mainās visas koksnes īpašības. Ja koksnē mainās tikai brīvā ūdens daudzums, mainās tikai koksnes svars.

Koksnei maksimāli piesūcoties ar saistīto ūdeni, tas ir, līdz 30% mitruma, visas tās mehāniskās un tehniskās īpašības kļūst minimālas, bet elektrovadāmība un izmēri kļūst maksimāli. Koksne piebriest.

MEŽA KONSULTĀCIJU
PAKALPOJUMU CENTRS

Izmantotā literatūra:
A. Ozoliņš "Praktiskā koksne"